

Sygn. akt IV U 174/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 lipca 2017 r. w S.

odwołania J. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 stycznia 2017 r. Nr (...)

w sprawie J. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu J. H. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy od dnia 01 stycznia 2017 roku do dnia 31 grudnia 2019 roku.

Sygn. akt IV U 174/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 24 stycznia 2017 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił J. H. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy od dnia 01.01.2017 r. wskazując, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 11 stycznia 2017 r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. H. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy wskazując, że jego stan zdrowia nie uległ poprawie i jego stan zdrowia nie pozwala mu na podjęcie zatrudnienia (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca J. H. 16 listopada 2016 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy na dalszy okres (wniosek k.100). Składając powyższy wniosek J. H. był w trakcie pobierania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy, która przyznana mu została do 31.12.2016 r. na podstawie decyzji z dnia 5 sierpnia 2016 r. wykonującej wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie IV U 68/16 (decyzja z dnia 05.08.2016 r. k. 96 akt organu rentowego). Ubezpieczony rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy pobiera od 30 kwietnia 1993 r. (decyzja z dn. 21.07.1993 r k. 24 akt rentowych za wnioskiem z dn. 08.03.1993 r.).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego z dnia 16.11.2016 r. organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 20.12.2016 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 10.12.2016 r. k.104 akt organu rentowego).

Ubezpieczony wniósł sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, na skutek czego został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 11.01.2017 r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 11.01.2017r. k.106 akt organu rentowego). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 24 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy J. H. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy (decyzja z 24.01.2017 r. k.107 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: neurologa, i ortopedy w opinii sporządzonej na zlecenie sądu stwierdził, że stan po złamaniu trzonu L1 wygojonym ze zniekształceniem i rozwojem zmian zwyrodnieniowych z przewlekłym zespołem bólowym, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa piersiowego skutkują dalszą częściową niezdolnością do pracy ubezpieczonego w okresie do 31.12.2019 r. w związku z wypadkiem w drodze do pracy. Od czasu wypadku w drodze do pracy z dnia 9.11.1991 r. utrzymują się u ubezpieczonego przewlekłe dolegliwości bólowe kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego z ograniczeniem ruchomości oraz z torem korzeniowym lewostronnym, parestezjami kończyny dolnej lewej. Z badania (...) odcinak lędźwiowego kręgosłupa wykonanego w dniu 23.11.2015 r. zobrazowano: rdzeń kręgowy na poziomie L1 ma nieco podwyższony sygnał w czasie T2-zależnym, obraz MR może odpowiadać zmianom pourazowym, trzon kręgu (...) ma obniżoną wysokość, jest klinowato zniekształcony, odłam tylny w niewielkim stopniu wpukła się do kanału kręgowego i modeluje rdzeń. W badaniu przedmiotowym zaś bieli stwierdzili: pogłębienie kifozy piersiowej oraz spłylenie lordozy lędźwiowej, ograniczenie ruchomości w odcinku lędźwiowym (objaw S. 3cm) bez objawów ubytkowych i korzeniowych, bez objawów ogniskowego uszkodzenia (...). Biegli wskazali, że istniejące patologie w postaci radiologicznych zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa lędźwiowego ze zniekształceniem trzonu L1, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa piersiowego z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa L/S powodują, że przeciwskazana jest praca wymagająca dźwigania, długiego stania, praca w pozycjach wymuszonych, co czyni ubezpieczonego nadal częściowo niezdolnym do pracy fizycznej w zawodzie murarz-tylnikarz odpowiadającej jego kwalifikacjom (opinia k. 13, oraz opinia k. 10 w aktach sprawy IV U 68/16)

Ubezpieczony z zawodu jest murarzem-tylnikarzem i tylko w takim zawodzie pracował do dnia wypadku w drodze do pracy, ma podstawowe wykształcenie (okoliczności niesporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy J. H. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu

niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej;

Zgodnie zaś z art. 17 ust. 1 wymienionej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Przepis art. 17 ust. 2 stanowi zaś, że świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje w dalszym ciągu częściowa niezdolność do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy po 31 grudnia 2016 r. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy ortopedy i neurologa dała podstawy do stwierdzenia, że wnioskodawca jest nadal częściowo okresowo niezdolny do pracy do 31 grudnia 2019 r. Biegli lekarze po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz zbadaniu wnioskodawcy stwierdzili u J. H. stan po złamaniu trzonu L1 wygojonym ze zniekształceniem i rozwojem zmian zwyrodnieniowych z przewlekłym zespołem bólowym, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa piersiowego i stwierdzili, że ze względu na powyższe ubezpieczony nadal po 31.12.2016 r. do 31.12.2019 r. jest częściowo niezdolny do pracy i niezdolność ta pozostaje w związku z wypadkiem w drodze do pracy. Istniejące u ubezpieczonego patologie w postaci radiologicznych zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa lędźwiowego ze zniekształceniem trzonu L1, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa piersiowego z ograniczeniem ruchomości kręgosłupa L/S powodują, że przeciwwskazana jest praca wymagająca dźwigania, długiego stania, praca w pozycjach wymuszonych, co czyni ubezpieczonego nadal częściowo niezdolnym do pracy fizycznej w zawodzie murarz-tylnkarz odpowiadającej jego kwalifikacjom.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została również skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone do opinii głównej (k.22) nie zawierają zarzutów, które mogłyby podważać prawidłowość opinii. Należy wskazać, że skoro ubezpieczony do dnia wypadku pracował w charakterze murarza-tylnkarza to należy uznać, że ubezpieczony mimo braku wykształcenia zdobył praktyczne kwalifikacje do jego wykonywania. Organ rentowy niezasadnie ocenia zdolność do pracy ubezpieczonego jako osoby z wykształceniem podstawowym wykonującym różne zawody. Ubezpieczony z wykształceniem podstawowym pracował tylko jako pracownik budowlany a po zrobieniu kursu jako murarz – tynkarz do czasu wypadku. Nie pracował na innych stanowiskach. W związku z powyższym należało badać, czy ubezpieczony jest zdolny czy też nie do wykonywania pracy na stanowisku odpowiadającym jego kwalifikacjom czyli w zawodzie murarz-tylnkarz. W związku ze schorzeniami narządu ruchu ubezpieczony nie może wykonywać m.in. ciężkich prac fizycznych, a bez wątpienia praca murarza-tylnkarza związana jest z przenoszeniem materiałów budowlanych, zaprawy murarskiej czy tynkarskiej. Sąd nie podzielił zastrzeżeń organu rentowego zgłoszonych do opinii i oddalił wnioski o dopuszczenie dowodu z nowego zespołu biegłych tych samych specjalizacji.

Stwierdzona u ubezpieczonego częściowa okresowa niezdolność do pracy trwa nadal od 01.01.2017 r. i wskazano przewidywany termin jej trwania do 31.12.2019 r. Spełnione zostały również pozostałe przesłanki nabycia renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem w drodze do pracy, co nie było kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że wnioskodawcy przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2019 r. w związku z wypadkiem w drodze do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.